

Under de saaledes foreliggende Omstændigheder blev der oprindelig ikke fra nogen Side rejst Krav om, at Danmark paa samme Maade som Finland, Nederlandske Indien, Norge og Sverige skulde paatage sig Forpligtelse til ikke at tage Initiativet til Forhøjelse af gældende Toldsatser og andre Indførselsafgifter for et vist Antal Varer (Arrangementets Artikel II), hvilket skulde være disse Landes Modydelse for den Frihed, der opnaaedes med Hensyn til Indførselen af forskellige Varer til Belgien-Luxemborg og Holland. Imidlertid kom ved Afslutningen af Mødet i Bryssel Spørgsmaalet op om, hvorvidt ogsaa Danmark kunde tænke sig at tilbyde Toldbindinger. Der udarbejdedes derfor en Liste over Varer, navnlig Raavarer og Halvfabrikata, med Hensyn til hvilke Danmark gav Tilsagn om ikke at forhøje Tolden (Arrangementets Artikel II).

I Arrangementet blev, som det vil vides, optaget en Bestemmelse om, at hvis et af de deltagende Lande finder, at Ændringer i den økonomiske Situation eller i Udenrigshandelens Forhold, der ikke var forudset ved Arrangementets Undertegnelse, gør det nødvendigt, skal det paagældende Land med et vist Varsel kunne frigøre sig helt eller delvis fra de Forpligtelser, Arrangementet paalægger det.